

APIE KALENDORIŲ

Atsitiko man su vienu mokytiniu važiuoti ing vietą maždaug tolimą. Baigiant kelionę, paklausė manęs: „Ar nepažįsti to, kursai rašo Žemaitišką kalendorių, kame jisai gyvena, ar Vilniuje, ar tolesniai? Man rodą, kad ne artie iš čionai.“ Kad atsakymas parodė mane esant, tai tuojaus atsiliepė greitesniais žodžiais ir balsesniai tardamas: „Tai reikėjo manie tą iš pradžios važiuojant pasakyti, aš būčiau kitaip sėdėjęs, o dabar tai daug laiko veltui pragaišinau.“

Pasirodžius Kalendoriui pirmą metą, atsitiko man būti pas vieną ūkininką sodyboje ties Prūsų rubežiaus, kame reikėjo man laukti matininko iki sugrįžtant iš lauko ant vakaro, su kuriuomi man išpuolė tolesniai nuvažiuoti. Tuomi tarpu kalbėdamas su gaspadoriumi, pasergėjau Kalendorių, užkištą už zelkoriaus*, o man ištarus: „O, ir kalendorių beturintis“, pradėjo aną girti, kad tiek žinių randa dėl savęs ir atmainas mėnesio dėl susekimo laiko, gydymus ligų žmonių ir gyvolių ir daugel kitų dalykų. Tą bekalbant, inėjo matininkas, o su manim pasisveikinęs, rodydamas mane gaspadoriui, pasakė mane rašytojumi Kalendoriaus. Gaspadorius nebįmanė kaip stebėties iš svečio, o per trobą einančiai savo pačiai pustyliais žodžiais pratarė, abim rankim sau už galvos imdamas: „O, Jėzus Marija, krupniką mums išvirink.“ Tai dabar ir ant vežimo atsisėdus, o didžiai antsipuolus, reikėjo malkele išlenkti dėl parodymo tokio pat atvirumo širdies džiaugsmo iš savo prigimtos kalbos ir malonės mokslo ir anų, kas man nė skatiko nekaštavo**.

Laurynas Ivinskis, *Raštai*, Vilnius: Vaga, 1995, p. 48.

---

* Zekorius – veidrodis. (Red.)

** Kaštuoti – kainuoti. (Red.)